

w Białej Podlaskiej
DZIAŁ INFORMACJI, BIBLIOGRAFII
I WIEDZY O PARAFII
ul. ...
21-500 ...
t. ...

Parafialne wiadomości
„KODEŃSKI PŁOMYK”

Nr 10/24 Październik 2001

Historia - Wspomnienia z Podlasia /”Cholmskaja Cerkownaja Žizń „,1909r/

22 stycznia 1908 r. w jednej z miejscowości podlasia odbyła się skromna uroczystość. Proboszcz Kopytowskiej Parafii o. Ilarion Jancziński świętował 35-lecie swojej /działalności/ - posługi kapłańskiej.

Wieś Kopytów rozciągała się na nizinie błotnistej wśród lasów poza drogami przejezdnymi. Położenie tej wsi było korzystne dla mieszkańców, ponieważ nie dotykało ich zło i wszelkie zagrożenia dzisiejszych czasów stwarzając jedną z niewielu Oaz, pachniało tam Rusią.

W środku wsi znajdowała się piękna drewniana cerkiew, a obok znajdowała się plebania o. Ilariona. Malutki domek otoczony był pięknym sadem; sad był też pełen drzewek iglastych, które najczęściej spotkać było można w ogrodzie botanicznym. Wszelkiego rodzaju drzewka tworzyły pewny układ dróg, tworzących miniaturowy labirynt. Wokół domu wiele pięknych kwiatów a wśród nich cudowne palmy różnych gatunków.

Proboszcz Kopytowa owdowiał i bardzo to przeżywał, że utracił tak wcześnie żonę. W rozpacz zaczął zajmować się książkami i kwiatami. Zbawieniem dla niego była modlitwa nie ta pokazowa lecz mądra ewangeliczna, która go podtrzymywała. Całkowicie poświęcił się działalności pasterskiej, i tak przeżył w ciszy i spokoju życie na łonie natury, 35 lat.

Koledzy w dzień jubileuszu stanęli na wysokości zadania, a cerkiew była pełna ludzi – parafian, choć był to zwykły dzień. Dzieci szkolne pozajmowały główne miejsca, chór także dołożył wielu starań aby uczcić jubilata swoim śpiewem.

W cerkwi było wiele pięknych kwiatów. Kapłani przybyli na uroczystość z prowadzącym Ks. Prot. Arseniuszem Sakowiczem, który to celebrowali świąteczne nabożeństwo. O.Rodkiewicz z Terespoła przekazał wiernym cenne pouczenie /kazanie/, w którym powiedział, że tylko chrześcijańska miłość może dać człowiekowi prawdziwe szczęście; że miłością można wszystko zwyciężyć: dzikie zwierzęta, złych ludzi, wszelkie gorzkie chwile życia, a nawet góry przestawiać.

Jubilat napelniony tą miłością nie patrząc na gorzkie chwile życia dożył 35 lat kapłaństwa.

Kaznodzieja wskazał na wielki przykład chrześcijańskiej miłości w postaci Św. Apostoła Jana na cześć którego poświęcona była cerkiew w Kopytowie i pożyczył jubilatowi od Apostoła sił do niesienia swego krzyża.

Po zakończeniu św. Liturgii wszyscy przybyli Kapłani wyszli do odprawienia „Molebnia”.

Na początku wygłosił słowo o.Dziekan na cześć jubilata, duszpasterza ich parafii.

Molebień odprawiany w cześć św. Ilariona. Po odprawie i złożeniu życzeń - wielu lat życia przedstawiciele duchowieństwa wręczyli dar dla jubilata – Ikonę ze św. Ilarionem, napisaną bardzo kunsztownie, w srebrnej koszulce i napisem stosownym do uroczystości. To dar od Kapłanów drugiego Dekanatu Bialskiego okręgu.

Wręczając ikonę O.Dziekan przekazał od wszystkich zebranych wyrazy szacunku, miłości i prawdziwej radości jaką czują do niego prosząc o przyjęcie daru na pamiątkę.

Wstrzymując lzy O. Ilarion dziękował im za uwagę i miłość jaką oni mu okazali, dziękował swoim duchownym dzieciom za ich posłuszeństwo i przy tym powtarzał, że nie jest wart takiej sławy, miłości i uwagi.

Ojciec Iłarion jest skromną osobą i w ten dzień pozostał wierny sobie, uważał, że nic takiego nie zrobił aby poświęcać mu tyle uwagi, choć czyny te były oczywiste.

U Ojca Iłariona w oranżerii jest roślina nazywana „mimozą”, do której gdy się dotknie listki jej składają się, zamykają jakby wstydząc się, że zwrócono na nich uwagę, chowa się jak tylko może, wchodząc w siebie. Widać że o.Iłarion często ją pielęgnował ponieważ całkowicie się zaraził od niej: on- prawdziwa mimoza!. Powiedzieć należy, że na szczęście naszego narodu i naszej cerkwi, takich kapłanów – mimoz na św.Rusi jest dużo. Nie dla nich złote krzyże, tytuły i inne posady, zaszczytne miejsca – a Ci którzy z tego korzystają „mimozy” nie lubią i zamykać się jak ona też nie lubią. A Ci cisi, skromni kapłani uporczywie dochodzą, przebijają się do wyróżnień i nagród wyższego rzędu a ich trudy wieńczą się powodzeniem.

Widzimy więc, dlaczego skromny jubileusz o.Iłariona tak nam drogi i miły: my świętowaliśmy uroczystość człowieka, którego trudy były oczywiste, a on prawie płacząc cały czas twierdził, że nie zasłużył na takie zaszczyty.

Po zakończeniu uroczystości w cerkwi wszyscy zebrani odprowadzili o.Iłariona do jego domku „ze sławą” dzwoniły w jego cerkwi dzwony, śpiewali troparion świętemu. Kapłani szli razem z ludem, a z przodu szedł jubilat i niósł św. Ikonę , którą błogosławił lud stojąc na progu swego domu. Później odbył się obiad na którym, przekazywano serdeczne pozdrowienia na jego cześć.

Ojciec Iłarion pełną miłością doszedł do 35 lecia pracy w tej parafii, nie patrząc na zło i niedoskonałość życia.

O g ł o s z e n i e

Prace wykończeniowe Diecezjalnego Domu Spokojnej Starości w Lublinie dobiegają końca.

Dom Spokojnej Starości rozpocznie swą działalność od miesiąca grudnia bieżącego roku. Będą mogły w nim zamieszkać osoby samotne w podeszłym wieku, które nie są w stanie same funkcjonować w środowisku.

Diecezjalny Dom Spokojnej Starości zapewni swoim pensjonariuszom pokoje 1 i 2 osobowe z łazienką, pełne wyżywienie, rzetelną opiekę w tym także medyczną, ponadto własną prawosławną Kaplicę z duszpasterzem .

Osoby zainteresowane proszone są o zgłaszanie się do miejscowego Ośrodka Pomocy Społecznej.

Tam zostanie wypełniony wniosek o skierowanie do naszego domu oraz skompletowane dokumenty typu: wywiad środowiskowy, opinia dotycząca stopnia sprawności fizycznej.

Odpłatność za pobyt w Diecezjalnym Domu Pomocy Społecznej będzie naliczana na ogólnych zasadach obowiązujących w Domach Pomocy Społecznej.

Wszystkich chętnych zapraszamy do skorzystania już teraz ponieważ zgłoszenie się w okresie gdy Dom Spokojnej Starości będzie już funkcjonował będzie się wiązało z umieszczeniem na liście oczekujących.

Porządek Nabożeństw w miesiącu październiku.

- 07.10 / Niedziela /** św. Liturgia w **Kodniu** - 10⁰⁰
- 09.10./Wtorek /** Św. Apostoła i Ewangelisty Jana Teologa. **Święto Parafialne w Kopytowie**
- Akatyst do św. Apostoła i Ewangelisty Jana Teologa - 9⁰⁰
  - Św. Liturgia. Molebień z procesją świąteczną - 10⁰⁰
- 14.10./Niedziela/-** Opieki Najświętszej Bogurodzicy /POKROWA/
Święto Parafialne w Kobylanach i Sławatyczach
- 21.10./Niedziela /-**Pamięć św. Ojców VII Powszechnego Soboru. Św. Liturgia w **Kodniu** - 8⁰⁰
- Święto Parafialne w Matiaszówce – Parafii Międzyłęś.**
- 26.10./Piątek/-** Akatyst do Matki Bożej.
- Ikony Iwierskiej w **Kodniu** - 17⁰⁰
- 28.10./Środa/ -** Nabożeństwo w **Kopytowie** - 8⁰⁰
Św. Liturgia w **Kodniu** - 10⁰⁰
- Spotkanie wiernych po Liturgii.**

Listopad

- 01.11./ Czwartek /** **DZIEŃ MODLITW ZA ZMARŁYCH**
- Panachida na cmentarzu w **Okczynie** - 8⁰⁰
  - Św. Liturgia z modlitwą na cmentarzu w **Kodniu** - 10⁰⁰
- 03.11./ Sobota/** **DIMITRIJEWSKAJA RODITIELSKAJA SOBOTA**
- św. Liturgia z Panachidą i modlitwy na cmentarzu w **Kopytowie** - 9⁰⁰
  - Nabożeństwo z Akatystem do Matki Bożej „Kazańskiej Ikony” w **Kodniu** - 17⁰⁰
- 04.11. /Niedziela/ –** Ikony Matki Bożej Kazańskiej
- św. Liturgia w **Olszankach** - 10⁰⁰
  - Panachida i wypominki przy grobach.

Dla najmłodszych

Ola

Małeńka Ola bardzo chciała być duża. Bardzo! Ale jak to zrobić, tego dziewczynka nie wiedziała. Czegóż ona nie próbowała! I w mamy pantoflach chodziła, i w babcynym szlafroku siedziała, i fryzurę taką jak u cioci Kasi robiła, i zegarek na rękę zakładała.

Nic z tego. Wszyscy tylko śmiali się z niej i żartowali.

Pewnego razu Ola zmiotła w pokoju. I to tak ładnie zmiotła, że nawet mama się zdziwiła.

- Olu! Czyżbyś wydorostała?

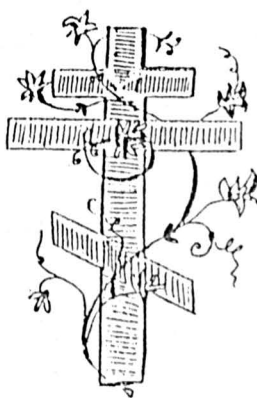
A kiedy Ola pozmywała wszystkie talerze i powycierała je, to nie tylko mama, ale i tata się zdziwił i przy stole przy wszystkich powiedział:

- Nawet nie zauważyliśmy, jak Ola wyrosła. Nie tylko podłogę zmyła, ale i naczynia zmywa.

Te-
raz wszy-
scy małą
Olę nazy-
wają dużą.
I ona czuje

się jak dorosła osoba, chociaż chodzi w swoich małych pantofelkach i króciutkiej sukieneczce, bez specjalnej „dorosłej” fryzury, bez zegarka. Widocznie to nie one zmieniają dzieci w dorosłych.

Pismo Parafii Prawosławnej
Św. Arch. Michała w Kodniu
21-509 Kodeń ul. Sławatycka 19
tel. 375-43-26